

## Karlovarské konference - kritičnost a kompetence

*Motto* (ne-?)jednoho přispěvatele do (nejen?) jubilejního sborníku KPD:

*termín jest moje inspirace ...*

„*Demotivato*“ organizátorů:

*a podle toho to taky vypadá!*

*Remotto:*

Náhodou, možnost vystoupit tam (ev. vyslechnout si živě kázání nejznámějších právních ajatolláhů), je rovněž moje inspirace! Kolik by jen bez KPD nevzniklo právních úvah, článků a (ne?)přátelství! Kolik by jen zůstalo neuděleno cen a kolik neuspokojených, na něž cena dosud nezbyla, a kteří se proto stále mohou snažit...

Je těžké neoblíbit si Karlovarské právnícké dny a ještě těžší je si je - jakožto pravidelné inspirativní dostaveníčko různorodých génů - znelíbit. Karlovarský *genius loci* při nich totiž přenáramně obcuje a snoubí se znamenitě s mnoha přespolními *génii iuris* v synergickém reji katalyzovaném šarmantním a nonšalantním *improvizačním géniem* pořadatelským, co nevyhovuje *génii průměrnosti*.

Karlovarské právnícké dny patří již přes čtvrt století ke karlovarským symbolům a k ustáleným slovním spojením, byť (zatím) nikoliv tak všeobecně známým, jako třeba filmové festivaly nebo minerální vřídla či lázeňské oplatky, ani (naštěstí) jako karlovarská losovačka, z jejíž upřímné nehoráznosti máme mnozí dodnes knedlík (karlovarský?) v krku, a z jejíž nejapnosti by asi měl být karlovarský kamzík spíše jelen.

Karlovy Vary pravidelně hostí  
festival nejen filmový,  
stálíci v oblasti umění,  
co hlavně k srdci hovoří.

Praxi s teorií občas přemostí  
právní svátek myšlenkový,  
jenž tradiční v otazník promění,  
či otazník rozřešením rozboří.

Becherovy i přírodní prameny  
nakrátko jsou zastíněny:  
nápadů plnými  
sborníky žírnými,<sup>1</sup>  
spory odbornými-  
a ne vždy mírnými...

---

<sup>1</sup> Na jejichž významu nemění,  
určeny nejsou že ke čtení...

Jest náročná údržba toho vřídla,  
kvalita jehož léty by neřídla.  
Postmodernismu rekodifikačního plna  
interpretační vzedmula se vlna;

surfují vědci, soudci, advokáti,  
vědy (vidu?) chtiví a vzdělaní.  
Naděje na zneužití práva krátí,  
nebráníc právotvůrců pokání.

Slabí pak kojí se iluze útěchou,  
právo že opiem jejich jen není,  
mocných sil děvkou že není jen ochotnou,  
princip co za zájmy ochotně smění.

Právník je profese skeptická vposledku,  
jistého pro něho předem nic není.  
Metody výkladu funkcí jsou výsledku,  
a v zájmu silnějších pružně se mění.

Jen svěcenému mistru práva  
předvědění dar ten dává  
dovést je k vyvážení,  
logiky kde žádné není.

Pravdy právní romantičtí vykladači,  
co mimo skepsi drží „absolutno“,  
na dealery moci málokdy však stačí,  
k nimž jinak promlouvat je nutno.

Nad lepší argument tu není,  
než přidat emoční zbarvení,  
„přesvědčení“ v „jistotu“ co mění...

Emoce sdělení pozmění:  
srdcí a žlučí souznění  
častěji běh světa promění  
než mozku výplodů ronění.

Právo je určeno člověku běžnému,  
svatých ni hrdinů vesměs se netýká;  
přijmout to, přesvědčit, nedáno každému -  
i s tím se referent KPD potýká.

Významní nejsou jen právníci, právničky,  
co předem vždy vědí, kam jít, a kudy ne,  
cenné jsou neméně i „slepé“ uličky –  
zdali se prosadí, to nikdy nevíme...

Praktik chce jistotu, že vše má řešení,  
problémů nejasných více že není.  
Profesor bedlivý v zdánlivém souznění  
řešení každé však v problémy změni.

Praktik i profesor o stejné snaží se –  
uprostřed cesty se alespoň sejít;  
Jak to vše dopadne, dopředu neví se –  
*tertium datur* však musí se najít:

soudci? Ti přednáší pod aurou moci.  
Zapravdu jich hlasu vhodné je dát.  
Disentní veřejnost brumlá si cosi,  
o pravdě bude hlasovat senát...

Nezvyklé názory jsou jistě vítány,  
významné nicméně tehdy jen jeví se,  
nejsou-li odchylné od soudní doktríny,  
jež není pochybná (byť často mýlí se).

Úctu si zaslouží soudci ti nečetní,  
odvážně předpis co nectí jak svatý grál,  
co nejsou zákona písmenek účetní  
a rozum sedláka ctí, jenž jim pánbůh dal.

KPD jsou oslavenec i oslovenec této mé lehkovážné zdravice; věřím, že snad nikoliv  
oslněnec vlastním letitým významem a věkovitou slávou a prestižností. Jen to se škádlivá, co  
rádo se mívá. S radostí, že Karlovarské právnické dny stále inspirují a přitahují, a s nadějí a  
přáním, že jim to nadále vydrží, se k blahopřání k čtvrtstoletému jubileu připojuje

Josef Bejček